

1. ȘORICELUL DE LA ORAȘ ȘI ȘORICELUL DE LA ȚARĂ

Odată, șoricelul de la oraș l-a invitat pe șoricelul de la țară la el acasă. Când acesta din urmă a ajuns la locuința lui, l-a întrebat:

– De ce voi, toți, stați înăuntrul unor astfel de case? Nu ieșiți să vă jucați?

Prietenul lui de la oraș i-a răspuns:

– Nu, noi nu prea ieșim din casele noastre fiindcă pe-aici circulă multe mașini și sunt și o mulțime de oameni care merg care-ncotro!

După un timp, șoricelul de la oraș i-a întors vizita prietenului său.

– Sunteți atât de norocoși să locuiți aici, i-a spus el șoricelului de la țară. Uite, voi respirați un aer atât de proaspăt!

Atunci șoricelul de la țară i-a spus celui de la oraș că este mai bine să fii mulțumit cu ceea ce ai, acolo unde te afli. Doar așa vei duce un trai fericit.

Morala: Mulțumește-te cu ceea ce ai.

2. ȘACALUL CU BLANA VOPSITĂ ÎN ALBASTRU

S-a întâmplat odată ca un șacal să cadă într-un butoi plin cu vopsea albastră.

– Oh, nu, m-am albăstrit din bot până-n vârful cozii! a scheunat el.

Și cum mergea așa prin junglă spre casă, animalele care-l întâlneau credeau că este o vietate ciudată, nemaivăzută.

„Ce-ar fi să râd de ele, să le spun că sunt venit din ceruri?“, s-a gândit șacalul mucalit.

Zis și făcut. Toate animalele, inclusiv leul, elefantul, măgarul, vulpea, maimuța, s-au strâns în jurul lui. Deodată însă, s-au auzit din depărtare chemările unei haite de șacali. Fără să-și dea seama, șacalul albastru le-a răspuns semenilor lui. Atunci, toți cei adunați prin preajmă și-au dat seama ce era acest animal ciudat: un simplu șacal. Și s-au pornit să-l lovească până ce l-au învinețit de-adevăratele!

Morala: Nu minți în privința a ceea ce ești.

3. LUPUL ȘI COCOSTÂRCUL

Jupânului lup i-a rămas odată un os de pește în gât. A dat fuga la cocostârc să-l ajute:

– Te rog, ajută-mă! Te voi răsplăti pentru bunătatea ta!

Cocostârcul și-a băgat ciocul lui lung în gâtul lupului și, cu mare grijă, a scos osul de pește. Scăpat de chin, lupul a stat câteva clipe respirând din greu, mulțumit că era încă în viață. Apoi s-a ridicat și s-a îndepărtat câțiva pași.

– Hei, lupule, mi-ai promis o răsplată și-acum pleci? a întrebat cocostârcul în timp ce încerca să țină calea lupului.

– Vezi tu, prietene, a grăit lupul, nu ți-am sfărâmat țeasta când erai cu pliscul în gâtulejul meu. Acela a fost darul meu mult prea generos pentru tine!

Și și-a văzut de drum.

Morala: Nu te încrede ușor în cuvântul unor străini.

4. CALCANUL CEL INVIDIOS

Mai mulți pești care trăiau laolaltă s-au hotărât să-și găsească un rege.

– Trebuie să găsim un conducător care să păstreze pacea și ordinea printre noi, au spus ei.

Iar unul dintre ei, mai înțelept, a adăugat:

– Va avea loc o întrecere și cel mai iute pește va fi declarat regele nostru.

Fiecare s-a gândit la propunerea aceasta. Și, cum nu au găsit o cale mai bună, au fost de acord să procedeze așa. Iar primul dintre ei a fost heringul. Calcanul însă, de invidie, și-a schimonosit chipul a dezaprobare. De atunci, calcanul a rămas pocit, cu ochii pe-o parte! Aceasta a fost pedeapsa lui.

Morala: Să nu fi niciodată invidios.

5. UNDE-S MULȚI, PUTEREA CREȘTE

Cândva, un stol de papagali a căzut în plasa unui vânător. Păsările erau cumplit de speriate. Au încercat să se elibereze, dar în zadar. Unul dintre papagali a reușit să se liniștească și le-a spus prietenilor lui:

– Haideți să nu intrăm în panică. Numărăm până la trei și zburăm cu toții, târând plasa după noi. În felul acesta vom reuși să scăpăm din capcană!

Așa că înțeleptul papagal a început să numere și, când a ajuns la trei, toți papagalii și-au desfăcut aripile și au zburat. Când a văzut cât de inteligente și de unite au fost păsările, vânătorul a încremenit de uimire!

Morala: Dacă lucrezi în echipă, poți să realizezi orice.

